

Natascha van Weezel: 'De derde generatie' Kleinkinderen van de Holocaust.  
Uitgeverij Balans, Amsterdam 2015. ISBN 9789460037467 ( Geestelijke  
gezondheidszorg/ Anorexia/Depressie/ Burn out/ED/PO)

### **Korte beschrijving:**

Flaptekst: Hoe voelt het als je grootmoeder over niets anders kan praten dan de Tweede Wereldoorlog? Wat gebeurt er met je als je vader je van jongs af aan meeneemt naar alle Holocaust- monumenten ter wereld? En hoe verdraag je de gedachte dat je voor- ouders werden vermoord om het simpele feit dat ze joods waren?

Natascha van Weezel, kleindochter van vier Holocaust overlevenden, stelt zich al jaren de vraag hoe haar leven vandaag de dag nog wordt be- invloed door een oorlog die zeventig jaar geleden plaatsvond. En ze is niet de enige. In De derde generatie brengt ze aan de hand van haar eigen familiegeschiedenis en talloze openhar- tige gesprekken met leeftijdsgenoten in Nederland, Amerika en Israe"l een generatie in kaart die zich op eniger- lei wijze tot de Holocaust zal moeten verhouden. Ze schetst een aangrijpend portret van de kleinkinderen van de oorlog, die in tegenstelling tot de tweede generatie wel werden geconfronteerd met het beladen familieverleden.

### **Over de schrijfster:**

Natascha van Weezel (1986) debuteerde op twintigjarige leeftijd met *Magere jaren*, een persoonlijk boek over haar strijd tegen de eetstoornis anorexia nervosa. In 2012 studeerde ze als scenarioschrijver af aan de Nederlandse Film en Televisieacademie met de korte fictiefilm *Lost & Found*. In 2014 maakte ze over het onderwerp van dit boek de televisiedocumentaire *Elke dag 4 mei*. Zie ook: [http://www.npo.nl/2doc/28-04-2014/KN\\_1657736](http://www.npo.nl/2doc/28-04-2014/KN_1657736)

### **Recensies/Extra:**

<http://www.radio1.nl/item/257744-Natascha-van-Weezel-over-haar-boek-%27Derde-Generatie%27.html>

<http://www.niw.nl/de-derde-generatie-bestaat566/>

Achsa Vissel: '(...)Terwijl je vriendinnen op hun strandbedje in de *Cosmo* bladeren, lig jij daarnaast een boek over Hitler te lezen. En je kunt je niet helemaal overgeven aan je eerste seksuele ervaring, omdat je niet uit je hoofd kunt zetten dat het op dat moment de geboortedag van de Führer is. Dat kan, als je jong bent in 2014. Tenminste, als je grootouders Holocaust-overlevers zijn en jij de sporen daarvan duidelijk voelt. (...) Om te ontdekken of anderen haar ervaring deelden ging ze met een aantal generatiegenoten in gesprek. Uiteindelijk doel: vaststellen of er echt zoiets bestaat als 'de derde generatie (...) In de bibliotheek van het grootste Sjoamuseum ter wereld, het United States Holocaust Memorial Museum in Washington, ontdekt ze een dissertatie met wetenschappelijk bewijs voor het bestaan van derde generatieproblematiek. Zo gaan 3g-mensen niet sneller of vaker in therapie dan Amerikaans-Joodse leeftijdgenoten zonder link naar de Sjoa, maar áls ze het doen, gaan ze er vier keer langer mee door. Ook ervaren ze vaker gevoelens van onveiligheid en afwijzing. Ten slotte blijkt er zelfs onderzoek te bestaan dat het verband tussen de derde generatie en eetstoornissen in kaart brengt. Een onderzoek dat Van Weezel sterk aangrijpt. Volgens het onderzoek zou je, wanneer je tot de derde generatie behoort, meer kans lopen een eetstoornis te krijgen,

omdat een aantal eigenschappen die met eetstoornissen in verband staan bij de derde generatie meer gestimuleerd worden. (...) Met het onderzoek dat Van Weezel heeft gevonden, lijkt aangetoond dat het fenomeen 'derde generatie' inderdaad bestaat, al lijkt meer onderzoek nodig. Maar ook zonder zulke bewijzen is dit persoonlijke verhaal overtuigend.'

<http://www.athenaeum.nl/recensies/natascha-van-weezel-de-derde-generatie> Ruth Kief: '(...) In zijn opzet doet *De derde generatie* aan Helen Epsteins *Children of the Holocaust* denken, het boek dat in 1979 de tweede generatieproblematiek op de kaart zette. Ook Epsteins boek combineert interviews met persoonlijke herinneringen, en ook zij interviewde mensen in Europa, Israel en de Verenigde Staten. Het zal dan ook niet voor niets zijn dat de ondertitel van Van Weezels boek *Kleinkinderen van de Holocaust* is. (...) Een van de kenmerken van trauma is het onvermogen een onderscheid te kunnen maken tussen verleden en heden: in zekere zin komt er voor de getraumatiseerde nooit een einde aan de gruwelijkheden. Dat overlevenden er niet in slagen om de oorlog te boven te komen is zeer begrijpelijk, maar nieuwe generaties moeten waken voor een te grote identificatie met (met het trauma van) de (groot)ouders. (...) Het is deze overidentificatie en de daarmee gepaard gaande passiviteit die ervoor gezorgd hebben dat termen als tweede en derde generatie door veel mensen als problematisch ervaren worden. (...).'